

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 622

KHỞI TÂM ĐỘNG NIỆM ĐỀU LÀ TỘI, ĐỀU LÀ NGHIỆP

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' sáng thứ Ba ngày 24/08/2021.

Nhiều người không thấy mình tạo tội, tạo nghiệp. Họ không biết rằng trong khởi tâm động niệm của họ đều hình thành chấp trước vì cái “ta”, cái của “ta”. Biết bao sự khổ đau, trái ngược của cuộc đời đều hình thành từ cái “ta”. Có ai khởi tâm động niệm mà không vì mình! Ai cũng cho mình là chủ tử, mình là trung tâm. Có “mình”, có “ta” thì có phiền não, có tự tư ích kỷ, danh vọng lợi dưỡng, hưởng thụ năm dục (tài, sắc, danh, thực, thù), sáu trần (sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp), tham sân si mạn. Nghĩ mình hơn người là tăng thượng mạn. Nghĩ mình kém hơn người, không muốn công hiến là ti thượng mạn.

Hòa thượng nói: “**Việc tốt cần làm nên làm không công không đức**”. Ta làm việc thiện không vì công đức mà làm, không vì phước báu mà làm, không vì tên tuổi mà làm. Đó mới là thật làm. Người thế gian nói là họ không làm vì danh lợi, nhưng trong tâm họ chưa được như vậy. Nhà Phật có câu: “**Phương tiện thiện xảo**”. Người học Phật phải hết sức khéo léo, uyển chuyển, không khô cứng, phải biết dùng phương tiện khéo léo, phù hợp để dẫn khởi thiện tâm của người.

Có người đã từng tìm mọi cách để Thầy chỉ ở nhà niệm Phật vãng sanh. Mới nghe qua thì tưởng đó là điều tốt, nhưng nếu phân tích thì thấy đó là cùng hung cực ác. Khi đó chưa có trường học văn hóa truyền thống nào ra đời, chưa có các buổi học tập văn hóa truyền thống, chưa có nhiều người biết hi sinh phụng hiến. Giờ đây chúng ta đã có Hệ thống Giáo dục Khai Minh Đức, đã có nhiều người có tâm hi sinh phụng hiến, phát tâm hoàng dương văn hóa truyền thống, đã có nhiều người biết nghĩ cho người khác và biết nghĩ đến quốc gia dân tộc. Nếu sự cản trở của họ thành công thì họ là cùng hung cực ác. Cho nên khởi tâm động niệm của chúng ta đều là nghiệp, đều là tội.

Lời của Phật Bồ Tát nói không bao giờ sai. Trong “**Kinh Hoa Nghiêm**”, Phật nói: “**Chúng sanh thời Mạt Pháp bất kính Tam Bảo, bất hiếu Cha Mẹ, không làm việc thiện, chuyên làm việc ác**”. Phật không nói oan cho chúng sanh chúng ta. Ngay đến những người tu hành học Phật pháp nhiều năm như chúng ta hiện nay đang ngày ngày

tạo nghiệp. Chúng ta hãy quan sát, quán chiếu bản thân xem có phải chúng ta hiện nay đang ngày ngày tạo nghiệp hay không?

Hòa thượng nói: **“Hàng ngày bạn không làm phiền chúng sanh đã là phước cho chúng sanh rồi, đừng nói bạn độ chúng sanh”**. Người hàng ngày làm phiền chúng sanh là đang tạo tội, tạo ra từ trường xấu, kết hợp với những từ trường xấu khác tạo nên hoàn cảnh xấu như thiên tai, dịch bệnh. Có người đã đăng ký đi tiêm phòng Covid. Đến giờ đi tiêm thì họ lại không chịu đi, khiến nhiều người phải lo lắng, thậm chí gọi điện cho Thầy để nhờ Thầy giúp đỡ.

Chúng ta phải linh hoạt, không có một chút thái độ khó chịu nào đối với mọi tình huống, mọi hoàn cảnh trong cuộc sống. Điều này không dễ làm, phải có sự tu dưỡng. Người khác hễ không làm hài lòng chúng ta, không vì chúng ta thì chúng ta liền nổi sân. Chúng ta dùng đạo lý cảm ứng, đạo lý nhân quả để chiêm nghiệm thì sẽ thể hội một cách sâu sắc. Con cái bất kính, bất hiếu, bất tuân, phản nghịch đều có nguyên nhân. Chính Cha Mẹ là những người như vậy, hoặc Cha Mẹ không dạy con, chiều chuộng chúng.

“Tập khí”, “tập hợp”, “luyện tập”, những tập khí xấu của chúng ta đã được rèn luyện đến mức Thượng Thừa, tinh vi, có thể linh hoạt len lỏi vào trong cuộc sống của chúng ta. Hòa thượng nói: **“Tu hành không ngoài thay đổi chính mình mà thôi!”**. **“Học vi nhân sư, hành vi thế phạm”**. Hàng ngày chúng ta phản tỉnh bản thân thì thấy cái đúng của mình thì ít, cái sai thì nhiều. Nếu chúng ta lấy tiêu chuẩn của chúng ta để người khác làm theo thì **“xong rồi”**. Tập nghiệp của chúng ta đã kết tập sâu dày từ nhiều kiếp, biến hóa thay đổi hình dạng, giống virus Corona đã biến thể khiến cho hệ miễn dịch của chúng ta không thể có sức đề kháng bảo vệ cơ thể. Virus đang học theo khởi tâm động niệm của chúng ta. Một niệm của chúng ta khởi lên liền châu biến pháp giới. Một niệm ác hay một niệm thiện khởi lên đều trùm khắp pháp giới. Hàng ngày tần suất niệm ác của chúng ta quá nhiều!

Một người em của Thầy sống ly thân với vợ. Thầy chuyển cho người em này một khoản tiền để người em này có thể sống qua mùa dịch bệnh. Một người em khác muốn được nhận một nửa số tiền đó, cho nên đã kể ra một loạt tội lỗi trước đây của người em này, từ khi người em này chưa ăn chay. Đây là người chưa tu nên họ thô thiển như vậy. Chúng ta tu rồi thì tinh vi hơn. Chúng ta nói rằng việc này nên làm, việc kia không nên làm.

Phật dạy chúng ta **“cần tu Giới – Định – Tuệ”**, từ Giới sinh Định, từ Định sinh trí tuệ. Người không có trí tuệ thì mọi khởi tâm động niệm đều mang tự tư tự lợi. **“Tập nghiệp”** của chúng ta đã trở thành thói quen đến mức ngày ngày chúng ta chìm trong những tập khí xấu ác mà chúng ta tưởng mình không có những tập khí xấu đó. Chúng ta tưởng mình đang tu tốt mà không biết những tập khí đó đã biến thành trạng thái khác tinh vi hơn. Nếu chúng ta không tu hành, không thay đổi chính mình thì sẽ giống như Ngài Lý Bình Nam đã nói: **“Đáng đọa lạc như thế nào thì vẫn đọa lạc như thế đó, đáng sanh tử như thế nào thì vẫn sanh tử như thế đó”**

Giới là quy chuẩn, quy điều, phép tắc không được vượt qua. Giới không chỉ là “không sát sanh, không trộm cắp, không tà dâm, không nói dối, không uống rượu”. Khu vực Thầy đang sinh sống chưa có giãn cách xã hội

nhưng Thầy rất tuân thủ quy định giãn cách của Chính phủ. Trong khi người ta chen chúc mua hàng thì Thầy kiên nhẫn đứng chờ. Khi chúng ta giữ được Giới thì tâm được Định, trí tuệ phát sinh, làm mọi việc hanh thông, luôn vì lợi ích chúng sanh. Cuộc sống ngày ngày mang quà đi cho tặng người khác rất tự tại.

Phật dạy chúng ta dùng sự khéo léo nhất trên nền tảng Tâm Đại Từ Bi để làm lợi ích chúng sanh. Như vậy thì khởi tâm động niệm mới là thuần tịnh thuần thiện. Phật Bồ Tát vô cùng từ bi. Chúng ta thì ngày ngày dùng phương tiện khéo léo để thay đổi định dạng tập nghiệp của chúng ta mà tạo nghiệp.

Cổ nhân đã dạy: **“Không nghe lời người xưa, thiệt thòi ở chính mình”**. “Người xưa” là Phật Bồ Tát, là Cổ Thánh Tiên Hiền. Hòa thượng dạy chúng ta xem bản thân mình có tập nghiệp nào nặng thì trước 40 tuổi phải cố gắng nỗ lực mà sửa đổi ngay. Càng về già, tập nghiệp càng khó sửa, trở thành thâm căn cố đế, không thể sửa được. Đối với tập khí của mình, chúng ta phải đuổi cùng diệt tận, không để nó hoành hành. Nhưng chúng ta thì ngược lại, cứ chạy theo thói quen xấu của mình, cứ tùy tiện tạo nghiệp rồi hối không kịp. Tập khí hàng ngày của chúng ta thay đổi định dạng khiến chúng ta không nhận ra chính mình đang tạo nghiệp.

Trong **“Kinh Hoa Nghiêm Áo Chũ”**, Phật hỏi Bồ Tát Di Lạc: **“Trong một khoảnh khắc tay có bao nhiêu ý niệm?”**. Bồ Tát Di Lạc trả lời: **“Trong một khoảnh khắc tay có 32 triệu ý niệm”**. Tất cả ý niệm đều có hiện tượng vật chất và hiện tượng tinh thần. Một phút có 60 giây, một giờ có 60 phút, một ngày có 24 giờ. Một giây chúng ta có hơn 100 triệu ý niệm. Tốc độ lây lan của virus Covid còn chậm hơn tốc độ của khởi tâm động niệm của chúng ta. Nếu chúng ta dùng sự khéo léo trên nền tảng tâm đại từ bi vì lợi ích chúng sanh thì chúng sanh nhận được biết bao nhiêu lợi ích. Chúng ta thì ngược lại, khởi tâm động niệm đều tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần mà làm tổn hại chúng sanh.

Hòa thượng nói: **“Chúng sanh tự tác tự thọ”**. Chúng ta tự làm tự chịu, thọ báo thì tạo nghiệp, tạo nghiệp thì thọ báo. Có người đi giết bò thuê, cứ giết được một con bò thì nhận được một bộ lông trị giá khoảng 1 triệu. Con của người này khi vừa sinh ra thì bị bại não, càng lớn lên thì bệnh càng nặng. Người con trai thứ hai tuy chưa bệnh nhưng cũng ngờ ngợ. Họ lại giết bò nhiều hơn để kiếm tiền chữa bệnh cho con. Đó là vòng luân quần.

Chúng ta không cầu Thần, không cầu Phật. Con chúng ta đang bệnh thì chúng ta phải ra sức giúp đỡ người bệnh. Chúng ta tận lực lo hạnh phúc cho gia đình người khác thì hạnh phúc của gia đình mình tự khắc sẽ đong đầy. Nếu chúng ta cứ mãi lo vun vén cho bản thân thì đó là tâm ích kỷ. Chúng ta không biết đạo lý này, cứ tạo nghiệp để giàu hơn, tốt hơn, nhưng cuối cùng lại vẫn vướng vào vòng luân quần.

Nhà Phật không đánh đổi sinh mạng, không đánh đổi sự đau khổ của người khác để mang lại sự an bình, mang lại sự hạnh phúc cho riêng mình. Phật dạy chúng ta dùng sự khéo léo nhất trên nền tảng Tâm Đại Từ Bi để làm lợi ích chúng sanh. Như vậy thì khởi tâm động niệm mới là thuần tịnh thuần thiện. Phật Bồ Tát vô cùng từ bi. Chúng ta thì ngày ngày dùng phương tiện khéo léo để thay đổi định dạng tập nghiệp của chúng ta mà tạo nghiệp.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!